

## Justitsministeriet

Dato: 21. februar 2008

Dok.: DBJ40182

Sagnr.: 2008-153-0044

### Udkast til tale

til ministeren til brug for mundtlig besvarelse den 27. februar 2008 af spørgsmål nr. S 683 stillet af medlem af Folketinget Eigil Andersen (SF)

#### Spørgsmål nr. S 683:

*”Hvad er ministerens syn på at lade køre- og hviletidsreglerne gælde også for taxachauffører og for buschauffører, der kører ruter, som er mindre end 50 km lange?”*

Køre- og hviletidsreglerne – der er fastsat af EU – er primært møntet på lastbil- og bustransport, der strækker sig over længere afstande og typisk over flere dage. Personbiler, herunder taxier, er slet ikke omfattet af reglerne, og buschauffører, der kører ruter på højst 50 km, er også undtaget.

Jeg har ved flere tidligere lejligheder tilkendegivet over for Folketinget, at jeg ikke finder, at køre- og hviletidsreglerne er egnede til at finde anvendelse på de korte busruter, herunder bybusdrift.

Jeg kan bl.a. henvide til mit svar af 16. januar 2007 på spørgsmål nr. 107 fra Folketingets Retsudvalg og min tale under 1. behandlingen af beslutningsforslag B 65 den 8. februar 2007.

Undtagelsen vedrørende busser med ruter op til 50 km har været gældende siden den første køre- og hviletidsforordning fra 1969 og blev fastholdt ved den seneste revision af forordningen i 2006 med henvisning til dels den korte afstand, de pågældende køretøjer tilbagelægger, dels de omkostninger og trafikproblemer, det ville medføre, hvis forordningen skulle omfatte denne form for transport.

Jeg er helt enig i, at køre- og hviletidsforordningens regler om køretid, hviletid og pauser, som er temmelig uflexible, i givet fald ville kunne skabe problemer for en hensigtsmæssig planlægning og afvikling af f.eks. bybusruterne.

Jeg mener heller ikke, at reglerne er egnede til at finde anvendelse på taxikørsel, som i sagens natur har et meget varieret og uforudsigeligt forløb, alt afhængig af kundernes ønsker.

Hertil kommer, at lovgivning om køre- og hviletidsregler for bybuschauffører og taxichauffører vil være en fravigelse af den såkaldte ”danske model” for regulering af arbejdsmarkedet, som indebærer, at vi i videst mulige omfang overlader det til arbejdsmarkedets parter at fastsætte arbejdsvilkårene via de kollektive overenskomster. Dog således, at der gælder nogle minimumsregler vedrørende bl.a. arbejdstid, som arbejdsmarkedets parter skal holde sig indenfor.

Jeg vil ikke komme nærmere ind på disse forhold, da det hører under beskæftigelsesministerens område.

Men jeg vil gerne slå fast, at Justitsministeriet ikke er bekendt med statistiske eller andre faktuelle oplysninger, der tyder på, at det af hensyn til færdselssikkerheden er nødvendigt at lovgive om køre- og hviletidsregler for taxi- og bybuschauffører.